

РЕШЕНИЕ

№ 5035

гр. София, 29.09.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Трето отделение 36 състав,
в публично заседание на 09.07.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Наташа Николова

при участието на секретаря Виктория Вълчанова, като разгледа дело номер **11486** по описа за **2019** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 145 и следващите от Административнопроцесуалния кодекс / АПК/.

Образувано е по жалба на Л. И. Н. срещу Заповед № 4332з-676/28.08.2019 г., издадена от ВПД началник на ОПП-СДВР, с която на основание чл. 143, ал. 1 и ал. 3 от ЗДвП. е отказана регистрация на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Л. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на лицето, тъй като не може да се установи поставеният от производителя идентификационен номер на рамата (шасито) на ППС.

В жалбата е посочено, че оспорената заповед е издадена в нарушение на материалния и процесуалния закон. Моли се същата да бъде отменена. Претендират се разноски.

В съдебно заседание жалбоподателят не се явява, представлява се от адв. В., която поддържа подадената жалба и моли същата да бъде уважена. Претендира разноски.

Ответникът – ВПД началник на ОПП-СДВР – в съдебно заседание не се явява, не се представлява. От процесуалния му представител юрк. П. са постъпили писмени бележки, в които моли оспореният акт да бъде потвърден. Претендира юрисконсултско възнаграждение.

Съдът, след като се запозна с представените по делото доказателства и взе предвид становищата на страните, приема за установено от фактическа страна следното:

Л. И. Н. е придобила на 13.03.2018 г. лек автомобил „Тойота“, модел „Л. К.“,

рама № [банкова сметка], двигател № 0173232, рег. [рег.номер на МПС] , видно от представения по делото договор за покупко-продажба на МПС.

На 14.05.2018 г. Л. Н. подава повторно Заявление № 433200-44197 до началника на ОПП-СДВР за регистрация на описания по-горе автомобил.

Към датата на подаване на заявлението е налице постановление за отказ от образуване на досъдебно производство на прокурор от СРП от 11.05.2018 г., в което е посочено, че въз основа на изготвена трасологична експертна справка № 74-Е/2018 г. е установено, че видимото съдържание на номера на рамата е [банкова сметка]. Видно от експертната справка, видимият номер на рамата [банкова сметка] е идентичен с номера на рамата на автомобила, посочен както в регистрационния талон, така и в договора за покупко-продажба на МПС, както и в документите на автомобила. По преписката е приобщена справка от [фирма], представител на „Тойота“ за България, според която процесният лек автомобил марка „Тойота“, модел „Л. К.“, с № на рама [банкова сметка] е произведен на 12.02.1998 г. С оглед на установените факти, е постановен отказ от образуване на досъдебно производство, като е посочено, че не може да се направи извод, че е налице заличаване или подправка на знаците от номера на рамата на автомобила, по смисъла на чл. 345а, ал. 1 от НК.

За да се установи дали видимият идентификационен номер на автомобила съответства на фабрично поставения такъв, на 26.06.2018 г. е изпратено писмо до отдел „Експертно-криминалистична дейност“-СДВР с молба да бъде извършено експертно изследване на номера на рамата за установяване на оригинално поставения от завода производител номер на рама на автомобила.

На 10.07.2018 г. автомобилът е бил представен за оглед пред съответната комисия. Изготвен е снимков материал, като е дадено становище, че е необходимо колата да бъде изследвана от експерт към отдел „Експертно-криминалистична дейност“-СДВР. Превозното средство е било проверено от служител към този отдел. На 19.07.2019 г. в ОПП-СДВР е получена експертна справка, изготвена от експерт в О.-СДВР, видно от която има извършена интервенция в номера на рамата на автомобила, като първоначалното съдържание на номера на рамата е било отстранено посредством металообработващ инструмент и на негово място е заварен детайл с видимия номер към момента на извършване на проверката от експерта. Посочено е, че поради характера на извършената интервенция е невъзможно по експертен път да бъде установено първоначалното съдържание на номера на рамата.

Въз основа на отразеното в експертната справка и на основание чл. 143, ал.1 и ал. 3 от ЗДвП е издадена Заповед № 4332з-676/28.08.2019 г. от ВПД началник на ОПП-СДВР, с която е отказана регистрация на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Л. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на лицето, тъй като не може да се установи поставеният от производителя идентификационен номер на рамата (шасито) на ППС.

По делото е изслушано и прието без оспорване от страните заключение на съдебна-автотехническа експертиза, което съдът кредитира, като компетентно и обективно дадено. От заключението на вещото лице се установява следното:

Установява се оригиналният номер на рамата от 17 символа - [банкова сметка], изписан на типичното за марката място – дясната гредана шасито. На номера на рамата не се констатира да има извършвани интервенции. Няма разделимост, разместване във височината или пунктуация между знаците.

В овалната част на наслоената метална повърхност също няма разлики при

нанасянето (удебелявания или изтънявания), височината, няма изкривявания, включително изцяло в правилна линия е наслоен върху лонжерона. Отстоянието му спрямо всички символи от изписаната рама е правилно.

В номера на рамата няма констатирани поправяния, заличавания или повреждания на символите – букви и цифри. Същите са изписани по еднакъв начин, с еднакъв шрифт, с еднаква височина, без разделимост или неравномерни разстояния между символите, с еднаква плътност при нанасянето върху метала.

Изписването на номера започва с вълнообразна линия и завършва с такава – вид запазен стил за марката „Тойота“.

При извършен оглед на МПС е констатиран видим номер на рама [банкова сметка], изписан на шасито от дясната страна, на дясната греда.

Съобразно документите по делото, заснетия при огледа снимков материал, справка от официалния вносител на марката „Тойота“ за България, номер на рама [банкова сметка] отговаря да е на процесното МПС.

За МПС „Тойота“, модел „Л. К.“ номерът на рамата се изписва на дясната греда на шасито в предната част от външната страна в близост до пластмасовия (PVC) вътрешен подкалник. Друга обозначителна табела с номера на рамата, която съдържа и друга информация досежно техническите параметри на автомобила се намира в двигателния отсек и по-точно – на вертикалния пояс (торпедната стена) горе в ляво. На някои от по-новите модели „Л. К.“ номерът на рамата е изписан и поставен на планка с отвор/прозорец, находящ се при предното челно стъкло, в долната му лява част.

През годината на производство 1998 г., вероятно технологията на изписване на рамата е била такава. Наличният номер на рама [банкова сметка] е поставен фабрично от завода-производител.

При така установената фактическа обстановка, съдът прави следните правни изводи:

Жалбата е подадена в преклузивния 14-дневен срок по чл. 149 от АПК, от лице, имащо правен интерес от оспорване, и срещу подлежащ на оспорване пред съд акт, поради което е допустима.

Разгледана по същество жалбата е основателна.

Оспорената заповед е издадена от компетентен орган, съгласно чл. 2 от Наредба I-45/2000 г. на МВР за регистрацията, отчета, пускането в движение и спирането от движение на МПС и на ремаркета, теглени от тях – ВПД началник на ОПП-СДВР, видно от представените по делото доказателства за компетентност.

Заповедта отговаря на изискванията на чл. 59, ал. 2 от АПК, издадена е в писмена форма, съдържа всички задължителни реквизити, включително и фактически и правни основания, послужили за издаването ѝ.

При издаването на оспорената заповед не са допуснати съществени процесуални нарушения.

Съгласно чл. 143, ал. 1 от ЗДвП., пътно превозно средство се регистрира на името на неговия собственик по поставения от производителя идентификационен номер на превозното средство. Според нормата на чл. 143, ал. 3 от ЗДвП., пътно превозно средство с подправен, заличен или повреден идентификационен номер не се регистрира, докато не бъде установен автентичният идентификационен номер, поставен от производителя, с изключение на изоставено, конфискувано или отнето в полза на държавата и предоставено за нуждите на бюджетна организация, като

регистрацията на пътно превозно средство се извършва след поставяне на нов идентификационен номер по ред, определен с наредба на министъра на вътрешните работи. Съгласно разпоредбата на чл. 143, ал. 3 от ЗДвП. се налага изводът, че за целите на регистрацията поправки, заличения или повреден идентификационен номер не е валиден номер.

Регистрацията на пътно превозно средство по Закона за движение по пътищата се извършва при наличието на две кумулативни предпоставки - поставен от производителя идентификационен номер на превозното средство и доказателство за собственост на превозното средство. За понятието идентификационен номер има легално определение в разпоредбата на § 6, т. 61 от ДР на ЗДвП. - "идентификационен номер на превозно средство" е подредена комбинация от знаци, поставена върху превозното средство от производителя с цел идентифицирането му. От заключението на вещото лице се установява категорично, че процесното МПС има заводски поставен номер на рама, който е ясен и върху него не е извършвана никаква интервенция. От представените писмени доказателства – свидетелство за регистрация, договор за покупко-продажба на МПС от 13.03.2018 г. се установява по безспорен начин и правото на собственост върху горепосочения автомобил, именно с този номер на рама. На този номер на рама, отговоря и точно това МПС. Това е производствения му номер, както е посочило вещото лице в заключението си, което не е оспорено.

В оспорената заповед е посочено, че е изготвена експертна справка от експерт в О.-СДВР, според която има извършена интервенция в номера на рамата на автомобила, като първоначалното съдържание на номера на рамата е било отстранено посредством металообработващ инструмент и на негово място е заварен детайл с видимия номер към момента на извършване на проверката от експерта. Според експерта, поради характера на извършената интервенция е невъзможно по експертен път да бъде установено първоначалното съдържание на номера на рамата. Съобразно направените от експерта констатации, решаващият орган е приел, че номерът на рамата, поставен от производителя не може да бъде установен и е отказал регистрация на МПС по подаденото от жалбоподателя заявление. Съдът счита, че този извод на административния орган не е безспорно доказан. Предвид противоречието му с приетото по делото заключение, което не е оспорено от ответника в производството, не може да се приеме за безспорно установена интервенция в номера на рамата на автомобила на жалбоподателя, поради което не е налице основание за отказ от регистрация на МПС.

С оглед изложеното, процесната заповед следва да бъде отменена и преписката да бъде върната на административния орган за ново произнасяне при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

При този изход на спора на основание чл. 143, ал. 1 от АПК, на жалбоподателя се дължат разноски в производството, съобразно представения по делото списък на разноските и доказателства за тяхното заплащане в размер на 910 лв., от които 400 лв. заплатено адвокатско възнаграждение, 10 лв. заплатена държавна такса и 500 лв. платен депозит за възнаграждение на вещо лице.

Така мотивиран и на основание чл. 172, ал. 2 от АПК, Административен съд София-град, III отделение, 36 състав

РЕШИ:

ОТМЕНЯ по жалба на Л. И. Н. Заповед № 4332з-676/28.08.2019 г., издадена от ВПД началник на ОПП-СДВР, с която на основание чл. 143, ал. 1 и ал. 3 от ЗДвП е отказана регистрация на лек автомобил марка „Тойота“, модел „Л. К.“ с рег. [рег.номер на МПС] , собственост на лицето, тъй като не може да се установи поставеният от производителя идентификационен номер на рамата (шасито) на ППС.

ВРЪЩА преписката на директора на ОПП-СДВР за ново произнасяне по подаденото от Л. И. Н. заявление за регистрация на МПС от 14.05.2018 г. при спазване на дадените в настоящото решение указания по тълкуването и прилагането на закона.

ОСЪЖДА СДВР да заплати на Л. И. Н., с ЕГН [ЕГН], с адрес: [населено място], [улица], ет. 4, сумата от 910 лв. /деветстотин и десет/, представляваща разноски в производството.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Върховния административен съд в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

СЪДИЯ: